

بررسی آلودگی‌های درماتوفیتی آب استخرهای شنای عمومی شهر قم در سال ۱۳۸۳-۸۴

دکتر حسن کاظمی فرد^{۱*}، دکتر غلامرضا جندقی^۲، مرتضی صفدری^۳، محمد عزیزی فرد^۳

۱- استادیار، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی قم

۲- استادیار، عضو هیئت علمی پردیس دانشگاه تهران (مجمع آموزش عالی قم)

۳- کارشناس بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی قم

تاریخ دریافت: ۱۳۸۳/۱۰/۱۸، تاریخ پذیرش: ۸۵/۲/۲۵

چکیده

مقدمه: نظر به این که عدم رعایت موازین بهداشتی استخرهای شنا، بیماری‌های مختلفی از جمله درماتوفیتوزیس را به شناگران انتقال می‌دهد، این تحقیق با هدف تعیین آلودگی‌های درماتوفیتی آب استخرهای شنای عمومی سرپوشیده شهر قم طی سال‌های ۱۳۸۳-۸۴ صورت گرفته است.

روش کار: در این مطالعه توصیفی، پس جمع آوری و انتقال ۴۸۰ نمونه آب از ۶ استخر شنای عمومی شهر قم به آزمایشگاه، نمونه‌ها از میان صافی‌های میلی پور عبور داده شده و صافی‌ها به محیط کشت میکوزیل آگار منتقل و در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳ هفته نگهداری گردیدند. سپس درماتوفیت‌های رویش نموده جداسازی و تعیین هویت شدند. جهت بررسی داده‌ها از آزمون فیشر استفاده گردید.

نتایج: در بررسی ۴۸۰ نمونه آب ۶ استخر شنای عمومی شهر قم، ۱۱ مورد (۸/۸ درصد) درماتوفیت، شامل تریکوفیتون متناگروفا تیس (۲/۴ درصد)، تریکوفیتون تونسورنس (۱/۶ درصد)، تریکوفیتون اکوئیوم (۱/۶ درصد)، تریکوفیتون شوئن لاینی (۰/۸ درصد)، تریکوفیتون وروکوزوم (۰/۸ درصد)، تریکوفیتون روبروم (۰/۸ درصد) و اییدرموفیتون فلوکوزوم (۰/۸ درصد)، جدا گردید. ارتباط معنی داری بین عدم رعایت موازین بهداشت فردی و شیوع درماتوفیت‌ها در آب استخرها وجود داشت ($p = 0/0001$). رابطه معنی داری بین میزان کلر باقیمانده آب استخرها و شیوع درماتوفیت‌ها دیده نشد.

نتیجه گیری: با توجه به این که اکثر درماتوفیت‌های جدا شده از آب استخرها اتروپوفیلیک (انسان دوست) بوده و از طریق شناگران به آب استخرها راه یافته‌اند، ضرورت دارد تا مراقبت‌های بهداشت فردی صورت گیرد و شرایط مطلوب بهداشتی آب استخرها و محیط‌های اطراف آنها تأمین گردد.

واژگان کلیدی: درماتوفیت، آب، استخر شنا، بهداشت محیط

*نویسنده مسئول: قم، شهر قائم، روبروی دفتر پست، دانشکده پرستاری، تلفن ۷۲۲۵۱۰۰، شماره ۷۲۲۵۸۸۸-۲۵۱

E-mail: ph.d1360@ irimc.org